

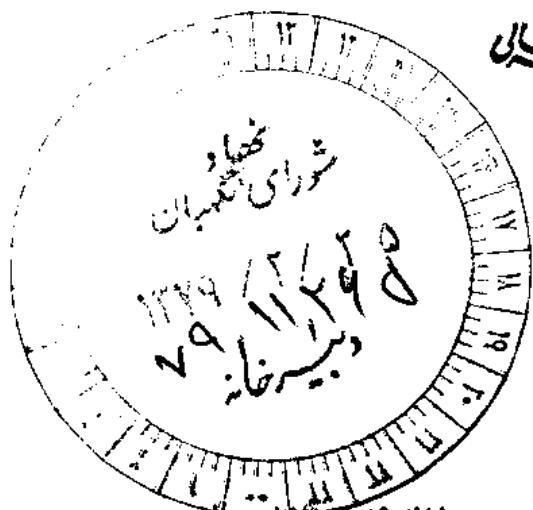
جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

۳۷۹۰ شماره

تاریخ ۲۷۹ / ۲ / ۱۳۷۹

پیوست

بیان

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۱۸۸۴ مورخ ۲۰۵۷/۱۱/۲۱ دولت درخصوص

موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان
به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیات بردرآمد و سرمایه
که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۷۹/۲/۲۱ مجلس شورای اسلامی
عیناً به تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی
جهت بررسی و اظهارنظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می‌گردد. ع

علی‌اکبر ناطق‌نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر دنیس

شماره ۱۷۹۶

تاریخ ۲۵ / ۱۲ / ۱۳۷۹

پیوست

بتعالٰی

لایحه موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیات بر درآمد و سرمایه

ماده واحده - موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان
به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیات بر درآمد و سرمایه مشتمل بر یک
مقدمه و (۲۹) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله استناد آن داده می شود.

موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیات بر درآمد و سرمایه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان با تمايل به انعقاد موافقتنامه‌ای
به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیاتهای بردرآمد و سرمایه، به شرح زیر
توافق نمودند:

ماده ۱ - اشخاص مشمول موافقتنامه:

این موافقتنامه ناظر بر اشخاصی است که مقیم یکی از دولتهای متعاهد یا هر دوی آنها
باشد.

ماده ۲ - مالیاتهای موضوع موافقتنامه:

۱ - این موافقتنامه شامل مالیات بردرآمد و مالیات بر سرمایه است که صرفنظر از

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

۳۷۹۰ شماره

تاریخ

۲۸

پیوست

تعالیٰ

نحوه اخذ آن‌ها، از سوی هر دولت متعاهد یا مقامات محلی آنها وضع می‌گردد.

۲- مالیات بر درآمد و سرمایه عبارت است از مالیات بر کل درآمد و کل سرمایه یا اجزای درآمد و سرمایه از جمله مالیات درآمدهای حاصل از نقل و انتقال اموال منقول یا غیرمنقول، مالیات بر کل مبالغ دستمزد یا حقوق پرداختی توسط مؤسسات و همچنین مالیات بر افزایش ارزش سرمایه.

۳- مالیاتهای موجود مشمول این موافقنامه عبارتند از:

الف - درمورد جمهوری اسلامی ایران:

- مالیات بر درآمد

- مالیات بر دارائی

ب - درمورد جمهوری لبنان:

- مالیات بر درآمد حرفه‌های صنعتی، تجاری و غیرتجاری

- مالیات بر حقوق، دستمزد و حقوق بازنیستگی

- مالیات بر درآمد حاصل از سرمایه منقول

- مالیات بر اموال ساختمانی

۴- این موافقنامه شامل مالیاتهایی که نظیر یا در اساس مشابه مالیاتهای موجود بوده و بعد از امضای این موافقنامه به آنها اضافه و یا به جای آنها وضع شود نیز خواهد بود. مقامهای صلاحیتدار دولتهای متعاهد، یکدیگر را از هر تغییر اساسی که در قوانین مالیاتی مربوط به آنها حاصل شود، طرف مدت معقولی پس از این تغییرات مطلع خواهند نمود.

ماده ۳ - تعاریف کلی:

۱- از لحاظ این موافقنامه، جز در مواردی که سیاق عبارت مفهوم دیگر را اقتضاء

نماید:

الف - "یک دولت متعاهد" و "دولت متعاهد دیگر" حسب سیاق عبارت به جمهوری

تعالیٰ

اسلامی ایران یا جمهوری لبنان اطلاق می‌شود.

ب - "جمهوری اسلامی ایران" به مناطق تحت حاکمیت و یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران اطلاق می‌شود

پ - "جمهوری لبنان" اطلاق می‌شود به قلمرو جمهوری لبنان از جمله دریای سرزمینی آن و نیز منطقه اقتصادی انحصاری که در آن لبنان حاکمیت، حق حاکمیت و صلاحیت خود را در مورد اکتشاف و بهره‌برداری از منابع طبیعی، بیولوژیکی و معدنی موجود در آبهای دریا، بستر دریا و زیر بستر این آبها مطابق با قانون داخلی خود و حقوق بین‌المللی اعمال می‌نماید.

ت - "شخص" شامل شخص حقیقی و شرکت و هر مجموعه دیگری از افراد می‌باشد.

ث - "شرکت" اطلاق می‌شود به هر شخص حقوقی یا هر واحدی که از لحاظ مالیاتی به عنوان شخص حقوقی محسوب می‌شود.

ج - "دفتر ثبت شده" به مفهوم دفتر مرکزی ثبت شده طبق قوانین مربوط هر دولت متعاهد می‌باشد.

چ - " مؤسسه یک دولت متعاهد" و " مؤسسه دولت متعاهد دیگر" به ترتیب به مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم یک دولت متعاهد و مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم دولت متعاهد دیگر اداره می‌گردد اطلاق می‌شود.

ح - "تبعه" اطلاق می‌شود به:

- هر شخص حقیقی که تابعیت یک دولت متعاهد را داشته باشد.

- هر شخص حقوقی که وضعیت آن از قوانین جاری یک دولت متعاهد بدین عنوان ناشی شده باشد.

خ - "حمل و نقل بین‌المللی" به هرگونه حمل و نقل توسط کشتی، وسائط نقلیه هوایی، جاده‌ای و راه‌آهن اطلاق می‌شود که توسط مؤسسه یک دولت متعاهد انجام می‌شود،

تعالیٰ

به استثنای مواردی که این حمل و نقل صرفاً بین نقاط واقع در دولت متعاهد دیگر انجام گیرد.

د - "مقام صلاحیتدار":

- در مورد جمهوری اسلامی ایران به وزیر امور اقتصادی و دارائی یا نماینده مجاز او اطلاق می‌شود.

- در مورد لبنان به وزیر دارائی یا نماینده مجاز او اطلاق می‌شود.

۲ - در اجرای این موافقتنامه توسط یک دولت متعاهد، هر اصطلاحی که تعریف نشده باشد، دارای معنای به کار رفته در قانون آن دولت متعاهد راجع به مالیات‌های موضوع این موافقتنامه است، بجز مواردی که اقتضای سیاق عبارت به گونه‌ای دیگر باشد.

ماده ۴ - مقیم:

۱ - از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح "مقیم یک دولت متعاهد" به هر شخصی اطلاق می‌شود که به موجب قوانین آن دولت، از حیث محل سکونت، اقامتگاه، محل ثبت یا به جهات مشابه دیگر مشمول مالیات آن دولت باشد. با وجود این اصطلاح مذبور شامل شخصی نخواهد بود که صرفاً به لحاظ سرمایه و یا کسب درآمد از منابع واقع در آن دولت مشمول مالیات آن دولت می‌شود.

۲ - در صورتی که حسب مقررات بند (۱) این ماده شخص حقیقی، مقیم هر دو دولت متعاهد باشد، وضعیت او به شرح زیر تعیین خواهد شد:

الف - او مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن محل، سکونت دائمی در اختیار دارد. اگر او در هر دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار داشته باشد، مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن علاقه شخصی و اقتصادی بیشتری دارد (مرکز منافع حیاتی).

ب - هرگاه نتوان دولتی را که وی در آن مرکز منافع حیاتی دارد تعیین کرد، یا چنانچه او در هیچ یک از دو دولت، محل سکونت دائمی در اختیار نداشته باشد، مقیم دولت

تعالیٰ

متعاهدی تلقی خواهد شد که معمولاً در آنجا به سر می برد.

پ - هرگاه او معمولاً در هر دو دولت متعاهد به سر برد یا در هیچ یک به سر نبرد، مقیم دولتی تلقی می شود که تابعیت آن را دارد.

ت - هرگاه او تابعیت هیچ یک از دو دولت متعاهد را نداشته باشد، موضوع با توافق مقامهای صلاحیتدار دو دولت متعاهد حل و فصل خواهد شد.

۳ - در صورتی که حسب مقررات بند (۱) شخصی غیر از شخص حقیقی، مقیم هر دو دولت متعاهد باشد، آن شخص، مقیم دولتی تلقی خواهد شد که دفتر ثبت شده وی در آن واقع است.

ماده ۵ - مقر دائم:

۱ - از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح "مقر دائم" به محل ثابتی اطلاق می شود که از طریق آن مؤسسه کلأً یا جزئاً به کسب و کار اشتغال دارد.

۲ - اصطلاح "مقر دائم" به ویژه شامل موارد زیر است:

الف - محل اداره؛

ب - شعبه؛

پ - دفتر؛

ت - کارخانه؛

ث - کارگاه؛

ج - مزرعه یا هر نوع کشتزار؛ و

ج - معدن چاه نفت یا گاز، معدن سنگ یا هر محل دیگر اکتشاف، استخراج و یا بهره برداری از منابع طبیعی.

۳ - اصطلاح "مقر دائم" موارد زیر را نیز در بر می گیرد:

کارگاه ساختمانی، پروژه ساخت، سوار کردن و یا نصب ساختمان یا فعالیتهاي

تعالیٰ

مربوط به سربرستی و نظارت مرتبط با آن، ولی فقط در صورتی که این کارگاه، پروژه یا فعالیتها بیش از هجده ماه استقرار یا ادامه داشته باشد.

۴- علی‌رغم مقررات قبلی این ماده اصطلاح "مقر دائم" شامل موارد زیر نخواهد بود:

الف - استفاده از تأسیسات، صرفاً به منظور انتبار کردن، نمایش، تحويل اجناس یا کالاهای متعلق به مؤسسه.

ب - نگهداری کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور انتبار کردن، تحويل یا نمایش.

پ - نگهداری کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور فراوری آنها توسط مؤسسه دیگر.

ت - فروش کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه که در چارچوب بازار مکاره یا نمایشگاه موقتی، به نمایش گذارده شده، پس از پایان بازار مکاره یا نمایشگاه یاد شده.

ث - نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور خرید کالاهای یا اجناس، یا گردآوری اطلاعات برای آن مؤسسه.

ج - نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور انجام سایر فعالیتهای تمهیدی یا کمکی برای آن مؤسسه.

ج - نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور ترکیبی از فعالیتهای مذکور در جزء‌های (الف) تا (ج)، به شرط آنکه فعالیت کلی محل ثابت شغلی حاصل از این ترکیب، دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

۵- علی‌رغم مقررات بندهای (۱) و (۲) در صورتی که شخصی (غیر از عاملی که دارای وضعیت مستقل بوده و مشمول بند (۶) است) در یک دولت متعاهد از طرف مؤسسه‌ای فعالیت کند و دارای اختیار انعقاد قرارداد به نام آن مؤسسه باشد و اختیار مزبور را به طور معمول اعمال کند، آن مؤسسه در مورد فعالیتهایی که شخص برای آن انجام می‌دهد، در آن دولت دارای مقر دائم تلقی خواهد شد مگر آنکه فعالیتهای شخص مزبور محدود به

تعالیٰ

موارد مذکور در بند (۴) باشد، که در این صورت آن فعالیتها چنانچه از طریق محل ثابت کسب و کار نیز انجام گیرند به موجب مقررات بند مذکور، این محل ثابت کسب و کار را به مقر دائم تبدیل نخواهد کرد.

۶- مؤسسه یک دولت متعاهد صرفاً به سبب آنکه در دولت متعاهد دیگر از طریق حق العملکار، دلال یا هر عامل مستقل دیگری به انجام امور می‌پردازد، دارای مقر دائم در آن دولت متعاهد دیگر تلقی نخواهد شد مشروط بر آنکه عملیات اشخاص مزبور در جریان عادی کسب و کار آنان صورت گیرد.

مع ذالک، هرگاه فعالیتهای چنین عاملی به طور کامل یا تقریباً کامل به آن مؤسسه تخصیص یافته باشد، چنانچه معاملات بین این عامل و آن مؤسسه در شرایط استقلال انجام نگیرد، او به عنوان عامل دارای وضعیت مستقل قلمداد نخواهد شد.

۷- صرف اینکه شرکت مقیم یا فعال یک دولت متعاهد، شرکت مقیم در دولت متعاهد دیگر را کنترل می‌کند و یا تحت کنترل آن قرار دارد (خواه از طریق مقر دائم و خواه به نحو دیگر) به خودی خود برای اینکه یکی از آنها مقر دائم دیگر محسوب شود، کافی نخواهد بود.

ماده ۶ - درآمد حاصل از اموال غیرمنقول:

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از اموال غیرمنقول واقع در دولت متعاهد دیگر (از جمله درآمد حاصل از کشاورزی یا جنگلداری) مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر نخواهد بود.

۲- اصطلاح "اموال غیرمنقول" دارای همان تعریفی است که در قانون دولت متعاهدی که اموال مزبور در آن قرار دارد، آمده است. این اصطلاح به هر حال شامل ملحقات مربوط به اموال غیرمنقول، احشام و اسباب و ادوات مورد استفاده در کشاورزی و جنگلداری، حقوقی که مقررات قوانین عام راجع به مالکیت اراضی، درمورد آنها اعمال

تعالیٰ

می‌گردد، حق انتفاع از اموال غیرمنقول و حقوق مربوط به پرداختهای ثابت یا متغیر در ازای کار یا حق انجام کار، ذخایر معدنی، چاههای نفت یا گاز، معادن سنگ و سایر محلهای استخراج منابع طبیعی از جمله الوار و سایر محصولات جنگلی خواهد بود. کشتیها، وسائط نقلیه هوایی یا جاده‌ای و راه‌آهن به عنوان اموال غیرمنقول محسوب نخواهد شد.

۳- مقررات بند (۱) نسبت به درآمد حاصل از استفاده مستقیم، اجاره یا هر شکل دیگر استفاده از اموال غیرمنقول جاری خواهد بود.

۴- مقررات بندهای (۱) و (۳) این ماده در مورد درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مؤسسه و درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مورد استفاده برای انجام خدمات شخصی مستقل نیز جاری خواهد شد.

ماده ۷ - درآمدهای تجاري:

۱- درآمد ناشی از کسب و کار مؤسسه یک دولت متعاهد فقط مشمول مالیات همان دولت خواهد بود مگر اينكه اين مؤسسه از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاهد دیگر امور تجاري خود را انجام دهد. چنانچه مؤسسه از طریق مزبور به کسب و کار پردازد درآمد آن مؤسسه فقط تا حدودی که مرتبط با مقر دائم مذکور باشد، مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر می شود.

۲- با رعایت مقررات بند (۳) این ماده، در صورتی که مؤسسه یک دولت متعاهد از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاهد دیگر فعالیت نماید، آن مقر دائم در هر یک از دولت متعاهد، دارای درآمدی تلقی می شود که اگر به صورت مؤسسه‌ای متمایز و مجزا و کاملاً مستقل از مؤسسه‌ای که مقر دائم آن است به فعالیتهای نظیر یا مشابه در شرایط نظیر یا مشابه اشتغال داشت، می توانست تحصیل کند.

۳- در تعیین درآمد مقر دائم، هزینه‌های قابل قبول از جمله هزینه‌های اجرائی و هزینه‌های عمومی اداری که چنانچه این مقر دائمی، مؤسسه مستقل می‌بود، قابل کسر بود تا

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر نسیس

شماره ۳۷۹۰

تاریخ ۱۳۷۹ / ۲ / ۲۸

پیوست

بیان

حدودی که این هزینه‌ها برای مقاصد آن مقر دائم تخصیص یافته باشند، کسر خواهد شد، اعم از آنکه در دولتی که مقر دائم در آن واقع شده است، انجام پذیرد، یا در جای دیگر.

۴- چنانچه در یک دولت متعاهد روش متعارف برای تعیین درآمد قابل تخصیص به مقر دائم براساس تسهیم کل درآمد مؤسسه به بخش‌های مختلف آن باشد، مقررات بند (۲) مانع به کار بردن روش تسهیمی متعارف آن دولت متعاهد، برای تعیین درآمد مشمول مالیات نخواهد شد. در هر حال نتیجه روش تسهیمی متخذه باید با اصول این ماده تطابق داشته باشد.

۵- صرف آنکه مقر دائم برای مؤسسه جنس یا کالا خریداری می‌کند، موجب منظور داشتن درآمد برای آن مقر دائم نخواهد بود.

۶- از نظر بندهای پیشین، درآمد منظور شده برای مقر دائم سال به سال به روش یکسان تعیین خواهد شد، مگر آنکه دلیل مناسب و کافی برای اعمال روش دیگر وجود داشته باشد.

۷- در صورتی که درآمد شامل اقلامی از درآمد باشد که طبق سایر مواد این موافقنامه حکم جداگانه‌ای دارد، مفاد این ماده خدشهای به مقررات آن مواد وارد نخواهد آورد.

ماده ۸ - حمل و نقل بین‌المللی:

درآمد حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاهد بابت استفاده از کشتیها، وسائط نقلیه هوایی یا جاده‌ای و راه‌آهن، در حمل و نقل بین‌المللی فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

ماده ۹ - مؤسسات شریک:

۱ - در صورتی که:

الف - مؤسسه یک دولت متعاهد به طور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا

تعالیٰ

سرمایه مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشد، یا

ب - اشخاصی واحد به طور مستقیم یا غیرمستقیم در سایریت، کسترل یا سرمایه مؤسسه یک دولت متعاهد و مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشد، و در هر دو مورد و شرایط مورد توافق یا مقرر در روابط تجاری یا مالی بین این دو مؤسسه، متفاوت از شرایطی باشد که بین مؤسسات مستقل برقرار است، در آن صورت هرگونه درآمدی که باید عاید یکی از این مؤسسات می‌شود، ولی به علت آن شرایط، عاید نشده است می‌تواند جزو درآمد آن مؤسسه منظور شده و مشمول مالیات متعلقه شود.

۲ - در صورتی که یک دولت متعاهد درآمدهایی که در دولت متعاهد دیگر بابت آنها از مؤسسه آن دولت متعاهد دیگر مالیات اخذ شده، جزء درآمدهای مؤسسه خود منظور و آنها را مشمول مالیات کند و دولت نخست، ادعای کند که درآمد مزبور درآمدی است که چنانچه شرایط استقلال بین دو مؤسسه حاکم بود، عاید مؤسسه دولت نخست می‌شود، در این صورت آن دولت متعاهد دیگر در میزان مالیات متعلقه بر آن درآمد، تعدیلی مناسب به عمل خواهد آورد. در تعیین چنین تعدیلاتی سایر مقررات این موافقتنامه باید لحاظ شود و مقامهای صلاحیتدار دو دولت متعاهد در صورت لزوم با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

ماده ۱۰ - سود سهام:

۱ - سود سهام پرداختی توسط شرکت مقیم یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲ - مع ذالک، این سود سهام ممکن است در دولت متعاهدی که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی در صورتی که دریافت کننده، مالک منافع سود سهام باشد، مالیات متعلقه از پنج درصد، مبلغ ناخالص سود سهام تجاوز نخواهد کرد.

۳ - اصطلاح "سود سهام" در این ماده اطلاق می‌شود به درآمد حاصل از سهام، سهام

تعالیٰ

منافع یا حقوق سهام منافع، سهام استخراج معدن، سهام مؤسسین یا سایر حقوق (به استثنای مطالبات دیون، مشارکت در منافع) و نیز درآمد حاصل از سایر حقوق شرکتی که طبق قوانین دولت محل اقامت شرکت تقسیم کننده درآمد مشمول همان رفتار مالیاتی است که در مورد درآمد حاصل از سهام اعمال می‌گردد.

۴ - هرگاه مالک منافع سود سهام، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است، از طریق مقر دائم واقع در آن، به فعالیت شغلی پردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاهد دیگر خدمات شخصی مستقل انجام دهد و سهامی که از بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود به طور مؤثر مرتبط با این مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) جاری نخواهد بود. در این صورت، مقررات مواد (۷) یا (۱۴)، حسب مورد مجری خواهد بود.

۵ - در صورتی که شرکت مقیم یک دولت متعاهد، منافع یا درآمدهای از دولت متعاهد تحصیل کند، آن دولت متعاهد دیگر هیچ نوع مالیاتی بر سود سهام پرداختی توسط این شرکت وضع نخواهد کرد (به غیر از مواقعي که این سود سهام به مقیم آن دولت متعاهد دیگر پرداخت شود یا مواقعي که سهامی که بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود به طور مؤثر مرتبط با مقر دائم یا پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاهد دیگر باشد)، و منافع تقسیم نشده شرکت را نیز مشمول مالیات نخواهد کرد، حتی اگر سود سهام پرداختی یا منافع تقسیم نشده، کلاً یا جزوی از منافع یا درآمد حاصل در آن دولت متعاهد دیگر تشکیل شود.

ماده ۱۱ - هزینه‌های مالی:

- ۱ - هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاهد که به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.
- ۲ - مع ذالک، این هزینه‌های مالی ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل شده و طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت کننده مالک منافع

تعالیٰ

هزینه‌های مالی باشد، مالیات متعلقه از پنج درصد مبلغ ناخالص هزینه‌های مالی تجاوز نخواهد کرد.

۳- اصطلاح "هزینه‌های مالی" به نحوی که در این ماده به کار رفته است به درآمد ناشی از هر نوع مطالبات دینی اعم از آنکه دارای وثیقه و یا متضمن حق مشارکت در منافع بدھکار باشد یا نباشد و به خصوص درآمد ناشی از اوراق بهادر دولتی و درآمد ناشی از اوراق قرضه یا سهام قرضه شامل حق بیمه و جوانتر متعلق به اوراق بهادر، اوراق قرضه یا سهام قرضه مزبور اطلاق می‌گردد. جریمه‌های تأخیر تأدیه از لحاظ این ماده هزینه‌های مالی محسوب نخواهد شد.

۴- علی‌رغم مقررات بند (۲)، هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاهد که توسط دولت متعاهد دیگر، وزارت‌خانه‌ها، سایر مؤسسات دولتی، شهرداریها، بانک مرکزی و سایر بانکهایی که کلاً متعلق به دولت متعاهد دیگر می‌باشند، کسب می‌شوند یا در صورتی که مطالبات دینی مقیم دولت متعاهد دیگر تضمین، بیمه یا به طور مستقیم یا غیرمستقیم توسط نهاد مالی کاملاً متعلق به دولت دیگر تأمین شده باشد، از مالیات دولت نخست معاف خواهد بود.

۵- هرگاه مالک منافع هزینه‌های مالی، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگری که هزینه‌های مالی در آنجا حاصل شده از طریق مقر دائم فعالیت شغلی داشته باشد یا در دولت متعاهد دیگر از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و مطالبات دینی که هزینه‌های مالی از بابت آن پرداخت می‌شود به طور مؤثر مربوط به این مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندی (۱) و (۲) این ماده اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد، مقررات مواد (۷) یا (۱۴) مجری خواهد بود.

۶- هزینه‌های مالی در صورتی حاصل شده در یک دولت متعاهد تلقی خواهد گردید که پرداخت کننده خود دولت، مقام محلی، یا فردی مقیم آن دولت باشد. مع ذلك، در صورتی که شخص پرداخت کننده هزینه‌های مالی، خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد، در

تعالیٰ

یک دولت متعاهد و در ارتباط با دینی که هزینه‌های مالی به آن تعلق می‌گیرد دارای مقر دائم یا پایگاه ثابت بوده و پرداخت این هزینه‌های مالی بر عهده آن مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، در این صورت چنین تلقی خواهد شد که هزینه‌های مالی مذکور، در دولت متعاهد محل وقوع مقر دائم یا پایگاه ثابت حاصل شده است.

۷- در صورتی که به دلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها و شخص دیگری، مبلغ هزینه‌های مالی که درمورد مطالبات دینی پرداخت می‌شود از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیر الذکر اعمال خواهد شد. در این مورد، قسمت مازاد پرداختی، طبق قوانین هر یک از دولتهای متعاهد و بارعايت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۲ - حق الامتیازها:

۱- حق الامتیازهایی که در یک دولت متعاهد حاصل و به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲- مع ذالک، این حق الامتیازها ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل شده طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت کننده، مالک منافع حق الامتیاز باشد، مالیات متعلقه بیش از پنج درصد مبلغ ناخالص حق الامتیاز خواهد بود.

۳- اصطلاح "حق الامتیاز" در این ماده به هر نوع وجوده دریافت شده در ازای استفاده یا حق استفاده از هر نوع حق چاپ و انتشار آثار ادبی، هنری یا علمی از جمله فیلمهای سینمایی و نوارهای رادیویی و تلویزیونی، پخش و انتقال برای عموم توسط ماهواره، کابل، کابل نوری یا فن آوری مشابه، هرگونه حق انحصاری اختراع، علامت تجاری، طرح یا نمونه، نقشه، فرمول یا فرایند سری، یا استفاده یا حق استفاده از تجهیزات صنعتی، بازرگانی یا علمی، یا اطلاعات مربوط به تجارب صنعتی، بازرگانی یا علمی، اطلاق می‌شود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر نویس

۳۷۹۰

شماره

تاریخ ۱۴۷۹ / ۲ / ۲۵

پیوست

تعالیٰ، بهم

۴ - هر گاه مالک منافع حق الامتیاز، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که حق الامتیاز حاصل می شود از طریق مقر دایم، فعالیت شغلی داشته باشد، یا در دولت متعاهد دیگر از طریق پایگاه ثابت خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که حق الامتیاز نسبت به آنها پرداخت می شود به طور مؤثری با این مقر دایم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد، مقررات مواد (۷) یا (۱۴) مجری خواهد بود.

۵ - حق الامتیاز در یک دولت متعاهد در صورتی حاصل شده تلقی خواهد شد که پرداخت کننده، خود آن دولت، مقامی محلی یا فردی مقیم آن دولت باشد. مع ذالک در صورتی که، شخص پرداخت کننده حق الامتیاز (خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد) در یک دولت متعاهد دارای مقر دایم یا پایگاه ثابتی باشد که حق یا اموال موجود حق الامتیاز به نحوی مؤثر با آن مقر دائم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته و پرداخت حق الامتیاز بر عهده مقر دائم یا پایگاه ثابت مذکور باشد حق الامتیاز در دولت متعاهدی حاصل شده تلقی خواهد شد که مقر دائم یا پایگاه ثابت مذبور در آن واقع است.

۶ - چنانچه به سبب وجود رابطه‌ای خاص میان پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها با شخص دیگری، مبلغ حق الامتیازی که با درنظرگرفتن استفاده، حق استفاده یا اطلاعاتی که بابت آنها حق الامتیاز پرداخت می شود، از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیر الذکر مجری خواهد بود. در این گونه موارد، قسمت مازاد پرداختی طبق قوانین هریک از دولتهای متعاهد و بارعایت سایر مقررات این موافقنامه مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

ماده ۱۳ - عواید سرمایه‌ای :

۱ - عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از نقل و انتقال اموال غیرمنقول

تعالیٰ

مذکور در ماده (۶) که در دولت متعاهد دیگر قرار دارد، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲- عواید ناشی از نقل و انتقال اموال متفقون که بخشی از وسائل کسب و کار مقر دائم مؤسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر می‌باشد، یا اموال متفقون متعلق به پایگاه ثابتی که در اختیار مقیم یک دولت متعاهد به منظور انجام خدمات شخصی مستقل در دولت متعاهد دیگر می‌باشد، شامل عواید ناشی از نقل و انتقال مقر دائم (به تنهایی یا همراه با کل مؤسسه) یا پایگاه ثابت مزبور، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۳- عواید حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاهد از نقل و انتقال کشتی‌ها، وسائط نقلیه هوایی یا جاده‌ای یا راه آهن مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی یا اموال متفقون مرتبط با استفاده از وسائل حمل و نقل مزبور، فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی خواهد بود که دفتر ثبت شده مؤسسه در آن واقع است.

۴- عواید ناشی از نقل و انتقال هر مالی به غیر از موارد مذکور در بندهای (۱)، (۲) و (۳) فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی که انتقال دهنده مقیم آن است خواهد بود.

ماده ۱۴ - خدمات شخصی مستقل :

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد به سبب خدمات حرفه‌ای یا سایر فعالیت‌های مستقل، فقط در آن دولت متعاهد مشمول مالیات خواهد بود به غیر از موارد زیر که درآمد مزبور در دولت متعاهد دیگر نیز مشمول مالیات می‌شود:

الف- در صورتی که این شخص به منظور ارائه فعالیت خود به طور منظم پایگاه ثابتی در دولت متعاهد دیگر در اختیار داشته باشد.

ب- در صورتی که در دولت متعاهد دیگر برای جمع مدتی که در یک یا چند نوبت در دولت متعاهد دیگر به سر می‌برد برابر یا بیشتر از (۱۸۳) روز، در دوره دوازده ماهه‌ای که در سال تقویمی مربوط شروع یا حاتمه می‌یابد، باشد.

بِعْلَه

در موارد مذکور در جزء های (الف) و (ب) درآمد مزبور مشمول مالیات دولت دیگر می شود، ولی فقط تا حدودی از آن که مربوط به آن پایگاه ثابت باشد یا حاصل فعالیتهای ارائه شده در مدت حضور مقیم مزبور در آن دولت دیگر، باشد.

۲ - اصطلاح "خدمات حرفه‌ای" به ویژه شامل فعالیتهای مستقل علمی، ادبی، هنری، پژوهشی، آموزشی و همچنین فعالیت‌های مستقل پزشکان، مهندسان، وکلای دادگستری، معماران، دندانپزشکان و حسابداران می باشد.

ماده ۱۵ - خدمات شخصی غیرمستقل :

۱ - بارعایت مقررات مواد (۱۶)، (۱۸)، (۱۹) و (۲۰) حقوق، مزد و سایر حق‌الرحمه‌های مشابهی که مقیم یک دولت متعاهد به سبب استخدام دریافت می دارد فقط مشمول مالیات همان دولت می باشد مگر آنکه استخدام در دولت متعاهد دیگر انجام شود که در این صورت حق‌الرحمه حاصل از آن مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می شود.

۲ - علی‌رغم مقررات بند (۱)، حق‌الرحمه مقیم یک دولت متعاهد به سبب استخدامی که در دولت متعاهد دیگر انجام شده فقط مشمول مالیات دولت نخست خواهد بود مشروط بر آنکه:

الف - جمع مدتی که دریافت کننده در یک یا چند نوبت در دولت متعاهد دیگر به سر برده است از (۱۸۳) روز، در دوره دوازده ماهه‌ای که در سال مالی مربوط شروع یا خاتمه می یابد تجاوز نکند، و

ب - حق‌الرحمه توسط یا از طرف کارفرمایی که مقیم دولت متعاهد دیگر نیست پرداخت شود، و

پ - پرداخت حق‌الرحمه بر عهده مقر دائیم یا پایگاه ثابتی نباشد که کارفرمادر دولت متعاهد دیگر دارد.

۳ - علی‌رغم مقررات یاد شده در این ماده، حق‌الرحمه پرداختی توسط مؤسسه یک

تعالیٰ پیام

دولت متعاهد در ارتباط با استخدام در کشتی، وسائط نقلیه هوایی یا جاده‌ای و راه آهن مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی خواهد بود که دفتر ثبت شده مؤسسه در آن واقع است.

ماده ۱۶ - حق الزحمه مدیران:

حق الزحمه مدیران و پرداختهای مشابه دیگری که مقیم یک دولت متعاهد به لحاظ سمت خود به عنوان عضو هیأت مدیره شرکت مقیم دولت متعاهد دیگر تحصیل می‌نماید، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

ماده ۱۷ - هنرمندان و ورزشکاران:

۱ - درآمدی که مقیم یک دولت متعاهد به عنوان هنرمند، از قبیل هنرمند تاتر، سینما، رادیو یا تلویزیون، یا موسیقیدان، یا به عنوان ورزشکار بابت فعالیتهای شخصی خود در دولت متعاهد دیگر حاصل می‌نماید، علی‌رغم مقررات مواد (۱۴) و (۱۵) مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲ - در صورتی که درآمد مربوط به فعالیتهای شخصی هنرمند یا ورزشکار در سمت خود به آن هنرمند یا ورزشکار تعلق نگرفته و عاید شخص دیگری شود، آن درآمد علی‌رغم مقررات مواد (۷)، (۱۴) و (۱۵) مشمول مالیات دولت متعاهدی می‌شود که فعالیتهای هنرمند یا ورزشکار در آن انجام می‌گردد.

۳ - درآمدی که هنرمند یا ورزشکار بابت فعالیتهای خود در چارچوب موافقنامه فرهنگی میان دو دولت متعاهد تحصیل می‌نماید، از شمول بندهای (۱) و (۲) این ماده مستثنی می‌باشد.

تعالیٰ، بازنشستگی

ماده ۱۸ - حقوق بازنشستگی:

- ۱ - بار عایت مفاد بند (۲) ماده (۱۹) حقوق بازنشستگی و سایر وجوه مشابه پرداختی به مقیم یک دولت متعاهد به ازای خدمات گذشته فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.
- ۲ - علی‌رغم مقررات بند (۱) حقوق بازنشستگی و سایر موارد پرداختی به موجب طرحهای عمومی که قسمتی از نظام تأمین اجتماعی یک دولت متعاهد یا مقام محلی آن است، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

ماده ۱۹ - خدمات دولتی:

- ۱ - الف - حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه پرداختی (به غیر از حقوق بازنشستگی) توسط یک دولت متعاهد یا مقام محلی آن به شخص حقیقی بابت خدمات انجام شده برای آن دولت یا مقام محلی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.
- ب - مع ذلك، در صورتی که خدمات در دولت متعاهد دیگر و توسط شخص حقیقی مقیم آن دولت انجام شود، این حق‌الزحمه‌ها، دستمزدها و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه فقط مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر خواهد بود، مشروط بر آنکه آن شخص مقیم:
  - تابع آن دولت متعاهد بوده یا
  - صرف‌آبی از ارائه خدمات مزبور، مقیم آن دولت نشده باشد.
- ۲ - الف - حقوق بازنشستگی پرداختی توسط یک دولت متعاهد یا از محل صندوق ایجاد شده از طرف آن دولت یا مقام محلی آن به فردی در رابطه با خدماتی که برای آن دولت و یا مقام مزبور انجام داده است، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.
- ب - مع ذلك، این حقوق بازنشستگی فقط مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر خواهد بود مشروط بر آنکه آن شخص مقیم و تبعه آن دولت باشد.
- ۳ - درمورد حقوق و مقرراتی‌های بازنشستگی بابت خدمات ارائه شده در رابطه با

تعالیه

فعالیتهای تجاری که یک دولت متعاهد یا مقام محلی آن انجام می‌دهد مقررات مواد (۱۵)، (۱۶) و (۱۸) مجری خواهد بود.

ماده ۲۰ - مدرسان و محصلان:

۱ - وجودی که محصل یا کارآموزی که تبعه یک دولت متعاهد بوده و صرفاً به منظور تحصیل یا کارآموزی در دولت متعاهد دیگر به سر می‌برد، برای مخارج زندگی، تحصیل یا کارآموزی خود دریافت می‌دارد، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر نخواهد بود، مشروط بر آنکه پرداختهای مزبور از منابع خارج از آن دولت دیگر حاصل شود.

۲ - همچنین حق الزحمه دریافتی توسط مدرس یا معلمی که تبعه یک دولت متعاهد بوده و به منظور تدریس یا انجام تحقیق علمی برای یک دوره یا دوره‌هایی که از دو سال تجاوز نکند در دولت متعاهد دیگر به سر می‌برد، از مالیات آن دولت متعاهد دیگر معاف خواهد بود، مشروط بر آنکه پرداختهای مزبور از منابع خارج از آن دولت دیگر حاصل شود. مفاد این بند درمورد حق الزحمه و درآمد حاصل از انجام تحقیقات برای اشخاص و مؤسساتی که دارای اهداف تجاری می‌باشند، مجری نخواهد بود.

ماده ۲۱ - سایر درآمدها:

۱ - اقلام درآمد مقیم یک دولت متعاهد که در مواد قبلی این موافقنامه مورد حکم قرار نگرفته است، صرفاً مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود. درصورتی که اقلام درآمد مزبور از منابع دولت متعاهد دیگر حاصل شده باشند، مشمول مالیات آن دولت دیگر نیز می‌شوند.

۲ - به استثنای درآمد حاصل از اموال غیرمنقول به نحوی که در بند (۲) ماده (۶) تعریف شده است، هرگاه دریافت کننده درآمد، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر از طریق مقدار دائم واقع در آن به کسب و کار پردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن

تعالیٰ پیام

خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که درآمد در رابطه با آن حاصل شده است با این مقر دانم یا پایگاه ثابت به نحو مؤثری مرتبط باشد، مقررات بند (۱) مجری نخواهد بود. در این صورت حسب مورد مقررات مواد (۷) و یا (۱۴) اعمال خواهد شد.

ماده ۲۲ - سرمایه:

۱ - سرمایه متشکل از اموال غیر منقول مذکور در بند (۲) ماده (۶) که متعلق به مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر واقع شده، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می شود.

۲ - سرمایه متشکل از اموال منقولی که بخشی از وسائل کسب و کار مقر دائمی که مؤسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر دارد، می باشد یا اموال منقولی که متعلق به پایگاه ثابتی است که در اختیار مقیم یک دولت متعاهد به منظور انجام خدمات شخصی مستقل در دولت متعاهد دیگر می باشد، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می شود.

۳ - سرمایه متشکل از کشتیها، وسائط نقلیه هوایی یا جاده‌ای و راه‌آهن، مورد استفاده توسط مؤسسه یک دولت متعاهد در حمل و نقل بین‌المللی و همچنین اموال منقول مرتبط با استفاده از وسائل حمل و نقل مزبور فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی خواهد بود که دفتر ثبت شده مؤسسه در آن واقع است.

۴ - کلیه موارد دیگر سرمایه مقیم یک دولت متعاهد فقط فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

ماده ۲۳ - حذف مالیات مضاعف:

۱ - در صورتی که مقیم یک دولت متعاهد درآمدی حاصل کند یا سرمایه‌ای که در دولت متعاهد دیگر مشمول مالیات می شود داشته باشد که طبق مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر شود، دولت نخست اجازه خواهد داد:

تعالیٰ به

الف - مبلغی برابر با مالیات بر درآمد پرداختی در آن دولت متعاهد دیگر، از مالیات بر درآمد آن مقیم کسر شود.

ب - مبلغی برابر با مالیات بر سرمایه پرداختی در آن دولت متعاهد دیگر، از مالیات بر درآمد آن مقیم کسر شود.

مع ذالک در هر یک از دو مورد، این گونه کسورات نباید از میزان مالیاتی که پیش از کسر، حسب مورد به درآمد یا سرمایه تعلق می‌گرفته، بیشتر باشد.

۲ - در صورتی که طبق هر یک از مقررات این موافقتنامه درآمد حاصل یا سرمایه متعلق به مقیم یک دولت متعاهد از مالیات آن دولت معاف باشد، دولت مزبور می‌تواند علی‌رغم معافیت، در محاسبه مالیات بر باقی‌مانده درآمد یا سرمایه این مقیم، درآمد یا سرمایه معاف شده را منظور کند.

ماده ۲۴ - عدم تبعیض:

۱ - اتباع یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر، مشمول هیچ‌گونه مالیات یا الزامات مربوط به آن که سنگین‌تر یا غیر از مالیات با الزاماتی است که اتباع دولت متعاهد دیگر تحت همان شرایط به ویژه در مورد اقامت، مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند بود. علی‌رغم مقررات ماده (۱)، این مقررات شامل اشخاصی که مقیم یک یا هر دو دولت متعاهد نیستند نیز خواهد بود.

۲ - اشخاص بدون تابعیت که مقیم یک دولت متعاهد هستند در هیچ یک از دو دولت متعاهد مشمول هیچ‌گونه مالیات یا الزامات مربوط به آن که سنگین‌تر یا غیر از مالیات با الزاماتی است که اتباع دولت دیگر تحت همان شرایط مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند بود.

۳ - مالیاتی که از مقرر دائم مؤسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر اخذ می‌شود نباید از مالیات مؤسسات آن دولت متعاهد دیگر که همان معافیتها را انجام می‌دهند

تعالیٰ پیشنهاد

نامساعدتر باشد. مقررات این ماده به گونه‌ای تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاهد را ملزم نماید که هر نوع مزایای شخصی، بخشودگی و تخفیف مالیاتی را که به علت احوال شخصیه یا مسؤولیتهای خانوادگی به اشخاص مقیم خود اعطاء می‌نماید به اشخاص مقیم دولت متعاهد دیگر نیز اعطاء کند.

۴- بجز در مواردی که مقررات بند (۱) ماده (۹)، بند (۷) ماده (۱۱) یا بند (۶) ماده (۱۲) اعمال می‌شود، هزینه‌های مالی، حق الامتیاز و سایر هزینه‌های پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر از لحاظ تعیین میزان درآمد مشمول مالیات آن مؤسسه، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که چنانچه به مقیم دولت نخست پرداخت شده بود. همچنین هرگونه دین مؤسسه یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر از لحاظ تعیین میزان سرمایه مشمول مالیات آن مؤسسه، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که اگر دین مزبور به مقیم دولت نخست پرداخت می‌شد.

۵- مؤسسات یک دولت متعاهد که سرمایه آنها کلأیا جزوئاً، به طور مستقیم یا غیر مستقیم در مالکیت یا در کنترل یک یا چند مقیم دولت متعاهد دیگر می‌باشند، در دولت نخست مشمول هیچ‌گونه مالیات یا الزامات مربوط به آن، که سنگین‌تر یا غیر از مالیات و الزاماتی است که سایر مؤسسات مشابه در آن دولت نخست مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهد شد.

ماده ۲۵ - آیین توافق دوچانبه:

۱- در صورتی که شخصی بر این نظر باشد که اقدامات یک یا هر دو دولت متعاهد در مورد وی از لحاظ مالیاتی منتج به نتایجی شده یا خواهد شد که منطبق با این موافقتنامه نمی‌باشد، صرف نظر از طرق احقاق حق پیش‌بینی شده در قوانین ملی دولتها مزبور، می‌تواند اعتراض خود را به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که مقیم آن است، یا چنانچه مورد او مشمول بند (۱) ماده (۲۴) باشد به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که تبعه آن است،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

۳۷۹۰ شماره

تاریخ ۱۵ / ۱ / ۱۴۷۶

پیوست

تعالیٰ پیش

تسلیم نماید. اعتراض باید ظرف دو سال از تاریخ نخستین اطلاع از اقدامی که به اعمال مالیات مغایر با مقررات این موافقنامه منتهی شده، تسلیم شود.

۲- اگر مقام صلاحیتدار اعتراض را موجه بیابد ولی خود تواند به راه حل مناسبی برسد، برای اجتناب از اخذ مالیاتی که مطابق این موافقنامه نمی‌باشد، خواهد کوشید که از طریق توافق متقابل با مقام صلاحیتدار دولت متعاهد دیگر موضوع را فیصله دهد. هر گونه توافق حاصله علی‌رغم محدودیتهای زمانی مقرر در قانون داخلی دولتهای متعاهد اجرا خواهد شد.

۳- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد تلاش خواهند کرد که کلیه مشکلات یا شباهت ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقنامه را با توافق دوجانبه فیصله دهند و همچنین می‌توانند به منظور حذف مالیات مضاعف در مواردی که در این موافقنامه پیش‌بینی نشده است با یکدیگر مشورت کنند.

۴- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد می‌توانند به منظور حصول توافق در موارد بندهای پیشین، به طور مستقیم با یکدیگر ارتباط حاصل کنند. مقامهای صلاحیتدار با مشورت یکدیگر، آیین‌ها، شرایط، روشها و فنون مقتضی را برای اجرای آیین توافق دوجانبه مندرج در این ماده فراهم می‌آورند.

ماده ۲۶ - تبادل اطلاعات:

۱- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد اطلاعات ضروری برای اجرای مقررات این موافقنامه یا برای اجرای قوانین داخلی غیر مغایر با این موافقنامه را که مربوط به مالیاتهای مشمول این موافقنامه باشد، مبالغه خواهند کرد. مفاد ماده (۱) موجب تحدید تبادل اطلاعات مزبور نمی‌شود. هر نوع اطلاعاتی که به وسیله یک دولت متعاهد دریافت می‌شود، به همان شیوه‌ای که اطلاعات به دست آمده تحت قوانین داخلی آن دولت نگهداری می‌شود به صورت محترمانه تلقی خواهد شد، و فقط برای اشخاص یا مقامات از جمله دادگاهها و مراجع اداری که به امر تشخیص، وصول، اجراء یا پیگیری اشتغال دارند یا در

بیانیه

مورد پژوهش خواهی‌های مربوط به مالیات‌های مشمول این موافقتنامه تصمیم‌گیری می‌کنند، فاش خواهد شد. اشخاص یا مقامهای یاد شده، اطلاعات را فقط برای چنین مقاصدی مورد استفاده قرار خواهند داد. آنان می‌توانند این اطلاعات را در جریان دادرسیهای علی‌دادگاهها یا طی تصمیمات قضائی فاش سازند.

۲- مقررات بند (۱) در هیچ مورد به نحوی تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاهد را وادار سازد:

الف - اقدامات اداری خلاف قوانین و رویه اداری خود یا دولت متعاهد دیگر اتخاذ نماید.

ب - اطلاعاتی را فراهم نماید که طبق قوانین یا روش اداری متعارف خود یا دولت متعاهد دیگر قابل تحصیل نیست.

پ - اطلاعاتی را فراهم نماید که منجر به افشای هر نوع اسرار تجاری، شغلی، صنعتی، بازرگانی یا حرفه‌ای یا فرایند تجاری شود یا افشای آن خلاف خط مشی عمومی (نظم عمومی) باشد.

ماده ۲۷ - اعضای هیأتهای نمایندگی و مأموریتهای سیاسی و مناصب کنسولی:
مقررات این موافقتنامه بر امتیازات مالی اعضای هیأتهای نمایندگی و مأموریتهای سیاسی یا مناصب کنسولی که به موجب قواعد عمومی حقوق بین‌الملل یا مقررات موافقتنامه‌های خاص از آن برخوردار می‌باشند، تأثیری نخواهد گذاشت.

ماده ۲۸ - لازم الاجراء شدن:

دولتهای متعاهد این موافقتنامه را تصویب و استناد تصویب را در اسرع وقت مبادله خواهند کرد. این موافقتنامه سی‌امین روز پس از مبادله استناد تصویب، قوّت قانونی خواهد یافت و مقررات آن در مورد آن قسمت از درآمد، سرمایه و دارائی که در اول سال تقویمی متعاقب سالی که این موافقتنامه قوّت قانونی یافته است یا بعد از آن حاصل می‌شود یا موجود است به مورد اجراء گذارده خواهد شد.

تعالیٰ بسم

ماده ۲۹ - فسخ :

این موافقتنامه تازمانی که توسط یک دولت متعاهد فسخ نشده لازم الاجراء خواهد بود. هر یک از دولتهای متعاهد می‌تواند این موافقتنامه را از طریق مجاری سیاسی، با ارائه یادداشت فسخ، حداقل شش ماه قبل از پایان هر سال تقویمی بعد از سال پنجم پس از تاریخی که موافقتنامه لازم الاجراء می‌گردد، فسخ نماید. در این صورت این موافقتنامه در مورد آن قسمت از درآمد، سرمایه و دارائی که در اول سال تقویمی متعاقب سالی که این یادداشت تسلیم شده است یا بعد از آن، موجود باشد یا حاصل شود، اعمال نخواهد شد.

این موافقتنامه در بیروت در دو نسخه در تاریخ ۱۳۷۷/۷/۳۰ هجری شمسی برابر با ۱۹۹۸/۱۰/۲۲ میلادی به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار است. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی حاکم خواهد بود. امضاء کنندگان زیر که از طرف دولت متبوع خود مجاز می‌باشند، این موافقتنامه را امضاء نمودند.

از طرف

دولت جمهوری لبنان

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و بیست و نه ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و یکم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و نه به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. ع

علی اکبر ناطق نوری

رئيس مجلس شورای اسلامی